

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenientul accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu Ciubuc Petru, Ciubuc Gheorghe și Lipovoi Victor cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 22 martie 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La data de 11 septembrie 2014, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/13 din 3 iunie 2014 Cu privire la acceptarea modificării suprafeței lotului de pământ din str. George Enescu, 5 Întreprinderii Municipale „Parcul Dendrariu” au fost precizate hotarele și suprafața lotului de pământ (din domeniul public) a ÎM „Parcul Dendrariu” și transmiterea în folosință a lotului de pământ cu suprafața de 77,809 ha, pentru exploatarea și deservirea întreprinderii.

Menționează reclamantul că, în conformitate cu prevederile art.64 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006, privind administrația publică locală, a exercitat controlul legalității actului administrativ în cauză și consideră că acesta a fost adoptat cu încălcarea prevederilor legale, deoarece anterior precizării hotarelor și suprafeței lotului de pământ din str. George Enescu, 5 mun. Chișinău, urma să fie respectată procedura reglementată de Legea exproprierii pentru cauză de utilitate publică.

Totodată consideră că la adoptarea deciziei nr. 5/13 din 3 iunie 2014, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie

2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Relatează că în conformitate cu prevederile art. 68 din Legea privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-1 199 din 14 iulie 2014, a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea deciziei nr.5/13 din 3 iunie 2014, în termen de 30 de zile, însă prin scrisoarea de răspuns înregistrată cu nr. 06-1 19/5156 din 25 iulie 2014, parvenită în adresa Oficiului teritorial Chișinău la data de 28 iulie 2014, Primăria municipiului Chișinău a informat Oficiul teritorial Chișinău că temeuri pentru abrogarea deciziei contestate nu au fost stabilite.

Solicită Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei nr. 5/13 din 3 iunie 2014 Cu privire la acceptarea modificării suprafeței lotului de pământ din str. George Enescu, 5 Întreprinderii Municipale „Parcul Dendrariu”

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 octombrie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind anulată ca neîntemeiată decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/13 din 3 iunie 2014 Cu privire la acceptarea modificării suprafeței lotului de pământ din str. George Enescu, 5 Întreprinderii Municipale „Parcul Dendrariu”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015 au fost admise apelurile declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul municipal Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 octombrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2015, a fost admis recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 11 decembrie 2015 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Ciubuc Petru, Ciubuc Gheorghe și Lipovoi Victor (f.d. 158 Vol. I).

Prin hotărârea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 22 martie 2016, acțiunea a fost admisă, fiind anulată ca ilegală decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/13 din 3 iunie 2014 Cu privire la acceptarea modificării suprafeței lotului de pământ din str. George Enescu,5 întreprinderii Municipale „Parcul Dendrariu”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2017 au fost respinse apelurile declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 18 iulie 2017, Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului cu referire la circumstanțele cauzei a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel menționând că în cadrul examinării cauzei instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului, a apreciat arbitrar probele din dosar și a aplicat și interpretat eronat normele de drept material, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Astfel, susține recurentul că instanța de apel a aplicat prevederile art. 1, 7 alin. (1), (3) din Legea exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488-XIV din 08 iulie 1999 și pct. 114 din Regulamentul privind gestionarea surselor financiare municipale aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/33 din 02 aprilie 2013 care nu trebuiau să fie aplicate la caz și a interpretat eronat prevederile art. 315, 316 din Codul civil și art. 25 alin. (1) lit. b) și art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

Tot la data de 18 iulie 2017 și Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că circumstanțele pe care le consideră relevante pentru judecarea justă a pricinii și a menționat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele din dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 31 martie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurenților Consiliul mun. Chișinău și Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” la data de 26 mai 2017, fapt confirmat prin scrisoarea cu nr. de ieșire 9632, (f. d. 122 Vol. II), însă careva date privind recepționarea acesteia de către destinatari materialele cauzei nu conțin.

Respectiv, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenții Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul mun. Chișinău s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 18 iulie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2017, în termen.

La data de 09 octombrie 2017, în adresa intimatului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și intervenienților accesorii Ciubuc Petru, Ciubuc Gheorghe și Lipovoi Victor a fost expediată copia recursurilor declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul mun. Chișinău cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 03 noiembrie 2017 intervenientul accesoriu Lipovoi Victor, reprezentat de avocatul Teodor Guțu a depus referință asupra recursurilor declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul mun. Chișinău invocând netemeinicia recursurilor și solicitând considerarea acestora ca fiind inadmisibile.

La data de 03 noiembrie 2017 și ulterior la 09 noiembrie 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință asupra recursurilor declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul mun. Chișinău invocând netemeinicia acestora și legalitatea deciziei instanței de apel.

Totodată, intervenienții accesorii Ciubuc Petru și Ciubuc Gheorghe nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de către Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul mun. Chișinău în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrariu” și Consiliul mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel este de menționat că argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate

de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de către Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrarii” și Consiliul mun. Chișinău.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Întreprinderea Municipală „Parcul Dendrarii” și Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva